da wiſt jälle olli nende waenlaste käest peäſtnud, ei moiſtnud nemmad ſiiski mitte ſedda head pölwet piddada, ſest nemmad teädſid kül, et ſuur Jummal ei ſallind mitte, et nemmad piddid kurja teggema, muido ſai warſi temma nuhtlus nende peäle, agga nemmad ollid holekumad ja hakkaſid ommeti jälle kurja teggema; ſest ſe ſiis ka tulli, et Kanaanima kunningas Jabin Israeli rahwaſt ſatis enneſe alla, kes neid kakskümmend aastat waewas, ja ei jeudnud mitte ſelleſamma kunninga wasto panna, ſest ſellel olli palio wägge ja ühhekſa ſadda ſõa-wankrit, ja ſelle wäe üllempealik olli Siſera. Ommeti kui Israeli rahwas hakkaſid Jummala pole pöörma ja tedda appi hüüdma, ſiis ſatis Jummal neile ka abbi ja woimuſt Jabini kunninga wäe wasto, ſest Israeli rahwa õnneks

neks olli weel ellus üks naeste rahwas Tebora nimmi, kes Jummala käest armo ſanud, et temma piddi Israeli rahwale kohhut moiſtma ja öiguſt ſaatma neile, kel olli middagi kaebamiſt. Seſamma Tebora olli prohwet, kes moistis ſest ſureſt Peästiast meie Önnisteggiast räkida, nenda kui ennegi ſeddaſamma wiſt olli kulutanuo Moſesſe õdde Mirjam ja pärraſt Samueli emma Anna, ja weel pärraſt Ulda, nendaſammoti ka ſe wanna leſk-naene Anna ſiis, kui meie Önnisteggia kui laps Jummala kotta widi, ja pärraſt Kriſtusſe taewaminnemiſt Ewangelisti Wilippusſe tütred. Seſinnane Tebora teggi ſiis Jummala käſkmisſe peäle ſedda, et ta laskis Paraki enneſe jure kutſuda, ja andis temm le teäta, et Jummal tedda olli käſknud minna Tabori mäele, ja enneſega wotta kümmetuhhat meeſt, ſest ſenna piddi

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1741, lk. 17